

5) Det er endvidere foreslaaet, at de nuværende Grænser for Størrelsen af det Statstilskud, der ydes i Forhold til de af Sygekasserne udbetalte Beløb til Dagpenge og Barselhjælp, bortfalder. For Aaret 1919 kan det forøgede Statstilskud som Følge af denne Bestemmelse beregnes paa følgende Maade:

Den faste Del af Statstilskudet udgjorde 2 338 000 Kr.; en Fjerdedel af de statstilskudsberettigede Udgifter udgør 3 704 000 Kr., ialt 6 042 000 Kr. Herfra maa drages 8 000 Kr., hvilket Beløb blev fradraget i Statstilskudet for 1919 som Følge af Fejl paa Skemaerne til Brug ved Statstilskudets Beregning for 1918, fundne ved Regnskabsrevisionen m. v. Tilbage bliver ca. 6 034 000 Kr. Da det virkelig udbetalte ordinære Statstilskud for 1919 imidlertid androg 5 761 000 Kr., kan man heraf beregne Størrelsen af det forøgede Tilskud som Følge af den nuværende Grænses Ophævelse til at udgøre Forskellen mellem 6 034 000 Kr. og 5 761 000 Kr., altsaa 273 000 Kr.

6) Bestemmelsen i Forslagets § 10, hvorefter Pengehjælpens Maksimum forhøjes fra 3 Kr. til 6 Kr. daglig, vil antagelig kun medføre en mindre Stigning i Statstilskudet. Ifølge en Opgørelse for Aaret 1919 udgjorde Antallet af Sygedage, for hvilke den daglige Pengehjælp beløb sig til over 2 Kr., ca. 188 000 eller ca. 3,7 pCt. af det samlede Antal Sygedage. Af de 188 000 Sygedage med over 2 Kr.s Pengehjælp er kun for en mindre Brøkdels Pengehjælpens Størrelse 3 Kr., medens den for Flertallet ligger imellem 2 og 3 Kr. Regner man, at de 188 000 Sygedage fordeler sig ligeligt imellem de forskellige Dagpengesatser mellem 2 og 3 Kr., skulde den gennemsnitlige Dagpengesats for disse Sygedage altsaa være $2\frac{1}{2}$ Kr. Antager man yderligere, at for Halvdelen af Sygedagene vil Pengehjælpen blive forhøjet efter de nye Regler til over 3 Kr., samt at disse 94 000 Sygedage derefter vil fordele sig ligeligt paa Dagpengeskalaen 3 Kr.—6 Kr., vil den gennemsnitlige Dagpengesats blive $4\frac{1}{2}$ Kr., og Statens Merudgift pr. Sygedag blive $\frac{1}{4}$ af $4\frac{1}{2} \div 2\frac{1}{2} = 50$ Øre eller for de 94 000 Sygedage ialt ca. 47 000 Kr. Det skal dog tilføjes, at disse Aars stigende Pris- og Lønniveau antagelig vil bevirke, at Sygekassemedlemmerne i Fremtiden vil sikre sig en højere Pengehjælp end hidtil har været Tilfældet. Dette i Forbindelse med Bestemmelsen om Ophævelse af Grænsen for Størrelsen af det Statstilskud, der ydes i Forhold til Dagpenge og Barselhjælpen, vil naturligvis yderligere bevirke en Forhøjelse af Statens Tilskud, men den finansielle Virkning heraf er det selvfølgelig umuligt at beregne paa nærværende Tidspunkt.

7) Om den finansielle Virkning for Statskassen som Følge af Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 om det særlige Tilskud i Forhold til Sygekassernes Udgifter til Medlemmer, der lider af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, kan følgende Beregning opstilles:

I et Bilag til den Betænkning, der afgaves af det ved Lov af 19. Maj 1910 af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg til at udarbejde Udkast til Ændringer i Loven om anerkendte Sygekasser, findes en statistisk Beregning af „Antallet af Personer, lidende af hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelige Sygdomme eller Legemssvagheder, som medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning af deres Arbejdsevne.“

Antallet af saadanne kronisk syge og Arbejdsinvalidere over 15 Aar beregnes til ca. 200 000. Tallet er 11 Aar gammelt, og regner man med en Tilvækst i de forløbne Aar paa 13 pCt., kommer man til det Resultat, at Antallet af kronisk syge nu skulde udgøre 226 000*).

Af de 226 000 kronisk syge er de 55 pCt., eller ialt 124 000 over 60 Aar, og disse vil altsaa ikke kunne erholde Optagelse i Sygekasserne ifølge Lovforslaget. Af de øvrige 102 000 vil der være en Del, som ikke vil søge Optagelse i aner-

*) Heraf er omtrent Halvdelen i Alderen over 65 Aar. Efter den ved Folketællingen 1916 foretagne Undersøgelse er Antallet af Arbejdsinvalidere i Alderen 15—65 Aar opgjort til ialt 41 270, men det maa formodes, at de Personer, man har faaet med ved denne Undersøgelse, særlig er saadanne, der lider af alvorligere Former for Invaliditet. Der vil da foruden disse være en Del Personer, hvis Arbejdsevne ikke er nedsat til $\frac{1}{3}$, og som derfor ikke omfattes af Invaliditetslovforslaget, men som dog paa Grund af en mindre Nedsættelse af Arbejdsevnen forårsaget af kroniske Sygdomme vil være berettiget til Hjælp efter Sygekasselovforslaget.